

os og for Udlandet, end det gjør for de fleste Landes Vedkommende; dette er et stort Held for os, og jeg haaber, at man vil vedblive at gaa den Vej. Smidlertid kan det ikke undgaas, at der kommer Meddelelser om Sygdomme baade til os og til Udlandet ad uansvarlig Vej, om jeg saa maa sige, og det er jo ikke godt at vide, hvad saadanne Meddelelser kunne føre til, og hvilken Virkning de kunne have. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det ikke er ret længe siden, at det læstes i kjøbenhavnske Blade og derfra gik over i forskjellige Provindsblade, at der her i Sjælland var forekommet et Tilfælde af en Sygdom, som man antog for Svinedifteritis. Jeg har ikke set noget Officielt om dette Tilfælde, men jeg vilde anse det for heldigt, om der ad en eller anden Vej kunde komme en officiel Meddelelse om, hvad det Tilfælde havde at betyde, og om det simpelthen var, hvad man kalder en Uvisand, eller om det har været et virkeligt Tilfælde af Svinedifteritis; Spørgsmaalet har sin store Betydning, og jeg er temmelig sikker paa, at den høitærede Indenrigsminister, om han ikke har lagt Mærke til denne Meddelelse, snart vil skaffe sig Oplysning om den og være i Stand til at give en fuldstændig Oplysning om, hvad der er foregaaet i det omtalte Tilfælde. Jeg haaber, som sagt, at man vil blive ved med den Næbenhed, man hidtil har vist. Det er den eneste Vej, ad hvilken vi kunne bevare den gunstige Stilling, vi have, og som er en Livsbetingelse for Landmanden her i Landet.

M. Jensen: Jeg kunde ønske at rette en Henvendelse til den høitærede Indenrigsminister ved Behandlingen af nærværende Forslag. Det er jo os bekendt, at den høitærede Minister udtalte, da han forelagde dette Forslag, at der ikke var foretaget væsentlige Ændringer i Forslaget siden i Fjor. Og det forholder sig ogsaa rigtigt. Men der er dog enkelte, og der er navnlig foretaget 4 Ændringer, men meget ufylldige. Nu har jeg nogen Bæmskelighed ved at foresaa, at den ærede Indenrigsminister foretager Ændringer efter Udvalgets Indstilling, naar de ikke ere afstemte i Thinget, og at han, naar han alligevel gjør det, da ikke foretager dem paa de Omraader, hvor Udvalget sætter mest Pris paa dem. Her er saaledes foretaget en Ændring i § 9, hvori der stod, at Hunde enten skulle dræbes strax eller senest efter 3 Døgn's Forløb; der har Ministeren slettet „strax“. Han har ligeledes foretaget den Ændring, at ved Svineslagterier kan Indenrigsministeren paa disses Beføstning paabyde Dyrslægetilsyn, hvorhos

det er flyttet fra § 11 til § 12. Og endelig er der foretaget en lille Ændring ved § 12 og en ved § 16. Men det, som den ærede Indenrigsminister ved, var Hovedprincippet for Udvalget, der havde dette Lovforslag til Behandling, var Spørgsmaalet med Hensyn til § 10, og da der ikke opnaaedes Enighed med Ministeren ved Samraad i Udvalget, og Thinget ikke kom til at afstemme over Udvalgets Forslag, saa bemyndigedes Udvalgets Formand, som det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) har oplyst, til paa Udvalgets Vegne at rette en Henvendelse til den ærede Minister, gaaende ud paa at indhente Oplysninger om disse under § 10 berørte Forhold. Nu tillader jeg mig at spørge den ærede Indenrigsminister: Er der da ikke fremkommet saadanne Oplysninger, som pege i samme Retning som af Udvalget foreslaet med Hensyn til § 10, og hvorfor har den høitærede Indenrigsminister ikke kunnet tiltræde noget af Udvalgets Forslag med Hensyn til Erstatningen efter § 10? Jeg tror, at hvis vi skulle faae Noget ud af Behandlingen af denne Sag, maa vi gjøre os det slagt, at Staten absolut maa træde til og støtte den, thi det magter ikke hverken Rvægavlsforeningerne eller andre Foreninger; de kunne ikke ved egne Midler bekæmpe en saadan Sygdom; der maa nogen Støtte til. Skulde man ikke kunne naae saa vidt, som Flertallet har foreslaet, forekommer det mig, at der er Grund til at gjøre Forsøg med det, der var foreslaet af Mindretallet, saa at man paa dette Omraade ikke gaar videre i sine Krav til Statskassen, end man gjør i andre Tilfælde, nemlig Halvdelen, naar Foreningen svarer den anden Halvdel. Det kunde jeg ønske at høre den ærede Ministers Udtalelse om; jeg tror, det vilde være en Veiledning for det Udvalg, som jeg formener vil komme til at behandle Sagen.

S. Bederfen: Ved denne Sags første Behandling i Fjor tillod jeg mig at omtale et enkelt Punkt, navnlig Lovforslagets § 6 og § 10, idet det forekom mig, at det var strenge Bestemmelser, der stod heri, naar der staa deri, at hvis der i en Besætning findes f. Ex. en Hest, der er angrebet af Rværte, kan det forbydes vedkommende Eier, der har en saadan Hest, at komme paa alfar Vej med sine andre Heste. Denne Lovbestemmelse, tror jeg, vil blive altfor streng, navnlig med Hensyn til Bestemmelserne om de mindre smittomme Sygdomme, der ere nævnte i § 10. Der vil jo paa den Maade f. Ex. kunne føre til meget store Tab for en Mand, som eier en Hest, der har Rværte. Han